

introductie eerste j rostra

S
R
A
A
S

oktober nr. 26

INTRODUKTIEBOEKJE

*voor eerstejaars
studenten*

**basis
voor
verdere
studie**

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

FAC. DER ECON. WETENSCHAPPEN

'73-'74

1

blz. 5

11

Amsterdam, 20-9-1973

Verslag van de gebeurtenissen tijdens het vormingsweekend in "de Haaf", in het kader van de introductiedagen 1973 aan de Economische Faculteit van de Universiteit van Amsterdam.

Vrijdagavond kwamen we in Bergen aan. De rest van de avond heeft zich in de sfeer van kennismaking voltrokken. Met groot succes.

Zaterdagmorgen bespraken we in kleine groepjes van ongeveer vijf mensen onze antwoorden op de vragen, die wij op stencil hadden gekregen. Deze antwoorden formuleerden wij op grote flappen, die

Zaterdagmiddag in een plenaire bijeenkomst besproken werden. Tijdens deze bespreking mengde het trio Fred, Geert en Litho zich regelmatig in het gesprek, wanneer bleek dat er misverstanden bestonden. Ook Prof. Jongman droeg zijn steentje bij (verschil sociale economie en bedrijfseconomie bijvoorbeeld). Door vermoeidheid (of een wat te weinig betrokken zijn, misschien?) heeft dit gesprek zich niet verder ontwikkeld.

Zaterdagavond was gereserveerd voor wat verdere informatie van de zijde van ons trio naar aanleiding van vraag III van het stencil (hebben jullie behoefte aan verdere informatie?).

Zondagmorgen is de groep opgesplitst in kleinere groepjes, die allemaal een rol moesten spelen in het SIMULATIE SPEL. Het spel dat wij speelden gaf een bedrijfssituatie weer. De activiteit die men tijdens dit spel aan de dag wist te leggen overtrof alle verwachtingen. Dat het spel een wat vreemd

vervolg pag. 5

rostra

blad van de 73

ekonomische

fakulteit 74

redaktie

Anneke Brouwer
Johan Conijn
Jan van Dijk
Jeroen Smit
Ad van der Ven
L.J. Zimmerman

redaktie adres

Jodenbreestraat 23
Amsterdam 1001
Kamer 2167
Tel. 5254120

Dank voor het typewerk.

opmerkelijk

The Need to use a theory of probability in economics arises primarily from the fact that most economic decisions are made against a background of uncertainty and imperfect knowledge; and only secondarily from the existence of random variation in the observations.

R. Stone, in bespreking van D.G. Champernowne, Uncertainty and Estimation in Economics, Edinburgh 1969, The Economic Journal, december 1972. blz.1406

re dak tio neel

Mevr. A.M.M. van der Horst, Frank van den Tempel en Joris Vogelaar zullen het komende jaar geen deel meer uitmaken van de Rostra-redaktie. Wij danken hen voor het vele werk, dat zij het afgelopen jaar hebben verricht. Met name de nieuwe vorm, die de oude redaktie aan Rostra heeft gegeven, vormt een hechte basis, waarop voortgebouwd kan worden door de nieuwe redaktie. Deze zal bestaan uit; Prof. L.J. Zimmerman, Klaas van Tulder en de nieuwe leden Anneke Brouwer, Johan Conijn, Jan van Dijk, Jeroen Smit en Ad van der Ven.

Wij streven allereerst na; handhaving van de volledige onafhankelijkheid en neutraliteit van het blad. Het doen en denken aan de Ekonomische Fakulteit moet zijn weerspiegeling vinden in de inhoud van Rostra. Reacties op artikelen in het blad en andere bijdragen zien wij gaarne tegemoet. Wij willen het blad optimaal laten fungeren als communicatiemiddel tussen alle leden van onze fakulteit.

Tenslotte zullen wij actief beleid voeren, dat er op gericht is, alle personen en groepen in en om de fakulteit te betrekken bij de samenstelling van Rostra.

De redaktie

Pagina Hoeveel?

De nieuwe lector in de Staatshuishoudkunde	pag. 3,4
INTREE 73	pag. 1,5,11
Drie problemen uit de fakulteit	pag. 6
De welvaartskloof in Zuid Afrika	pag. 7,9
Hoe gaat het met het kandidaats?	pag. 8
ASVA	pag. 10

De nieuwe lector in de staathuishoudkunde

Interview met dr. W. Driehuis,
door Anneke Brouwer en Johan
Conijn.

Waarom bent U bij het C.P.B. weggegaan en hebt U een lectoraat in de staathuishoudkunde aanvaard?

Daar had ik verschillende redenen voor. Kijk, als je op een gegeven moment een proefschrift gaat schrijven, dan ligt het voor de hand dat je daarna bij het wetenschappelijk onderwijs terecht probeert te komen. Daarnaast ben ik van mening dat je niet te lang bij je eerste baas moet blijven. De mogelijkheden om ander werk te vinden zijn voor mij vrij beperkt. Die liggen òf bij het soort instellingen als het planbureau òf bij een internationale organisatie zoals de OECD of het IMF, òf de universiteit. Ik had indertijd de mogelijkheid naar het IMF te gaan of hier te komen. Dat laatste heb ik dus gedaan. U hebt dus duidelijk een wetenschappelijke belangstelling?

Ja, maar die had ik al toen ik de universiteit verliet. Anders zou ik niet bij een instelling als het Planbureau zijn gaan werken.

Waarom heeft U de universiteit boven het IMF geprefereerd?

Dat is een moeilijke zaak voor mij geweest. Enerzijds heeft het zijn nut om enige tijd in een ander land te werken bij een eerste klas instelling als het IMF. Anderzijds is het zo dat ik me ook aangetrokken voelde tot de universiteit. Niet uitsluitend om het onderwijs, maar ook om onderzoek te doen. Daarnaast vond mijn vrouw Amerika niet zo'n aantrekkelijk land om in te wonen. Alles afwegende besloot ik toch maar hier te komen.

Wat wilt U in het eerste jaar bereiken met het onderwijs in de macro-economie?

Het is zo, dat het bestaande onderwijs in de macro-economie dat mijns inziens van een goed niveau was, voor mij het uitgangspunt vormt. Ja, wat wil je bereiken? Je bedoelt waarschijnlijk wat voor filosofie heb je achter je onderwijs? De filosofie is dat studenten leren de economische wetenschap te beoefenen en enig inzicht krijgen

in de wijze waarop die wetenschap beoefend wordt. Maar ook wel, dat ze inzicht krijgen in de feitelijke macro-economische ontwikkelingen in de wereld en in het bijzonder van Nederland. Dat zij niet alleen feiten leren, maar ook de causale samenhangen leren zien.

Als ik dit zou kunnen bereiken, zou dat zeer prettig zijn. In hoeverre had U gedacht de eerstejaars inspraak te laten hebben in hun studie?

Als je hier nieuw komt en niets van het vak weet, dan geloof ik dat je als student moet zeggen, laten we maar eens beginnen. Laten we maar eens de syllabi, die de docenten geschreven hebben en de boeken die ze gekozen hebben en die zo goed mogelijk bij ons huidige niveau zijn aangepast, bestuderen. Daarbij komt dat er studentenvertegenwoordigers zijn in de propedeuseraad. Die hebben, neem ik aan, mede invloed uitgeoefend bij het vaststellen van het onderwijs in de macro-economie, zoals het er nu ligt. Bovendien zijn de werkgroepen vrij, zodat klein

**Scheltema & Holkema
Boekhandel b.v.**

filiaal economisch-juridisch

Grimburgwal 4 tel. 020-248272

een nauw contact met de docenten mogelijk is. Wensen kunnen steeds naar voren worden gebracht. Of je dat nu zo officieel inspraak moet noemen weet ik niet.

Kijk, ik vind het woord inspraak soms een beetje overbodig. Dat je naar elkaars wensen luistert vind ik gewoon niet meer dan normaal. Een kwestie van goed fatsoen.

Wat wilt U gaan doen met de plenocolleges?

De bedoeling is om ook een beetje buiten de stof om te gaan, om als het ware een wat breder inzicht te verschaffen. Zo wil ik bijvoorbeeld Prof. Goedhart vragen om te spreken over de miljoenennota, al heel in het begin. De studenten weten dan natuurlijk nog weinig van de theoretische aspecten van het overheidsgedrag af, maar dat geeft/naar mijn mening, wanneer het onderwijs op een enigzins aangepaste wijze gegeven wordt. Zo kunnen we ook eens iemand van de vakbeweging uitnodigen om bijvoorbeeld over inkomenspolitiek te praten. In die plencolleges zou ik dan ook graag de mogelijkheid willen geven tot discussie. Dit laatste valt in de praktijk jammer genoeg vaak tegen, maar ik hoop dat de studenten actief aan de bijeenkomsten deelnemen. niet

Hoe vindt U dat de verhouding onderwijs-onderzoek zou moeten zijn?

In de maand dat ik hier ben, is mij door de wetenschappelijke staf verteld dat op deze faculteit relatief weinig aan onderzoek wordt gedaan. Dat komt dan overeen met de indruk die ik daar zelf al van had. Op zichzelf dus een ongewenste situatie, die hopelijk snel zal veranderen.

Bent U van plan zelf aan onderzoek te doen?

Ja, natuurlijk. Ik geloof als ik daar niet toe zou komen, ik mij hier nooit gelukkig zou kunnen voelen. Bij het C.P.B. heb ik zes jaar lang niets anders gedaan. Het moest echter altijd enig nut hebben voor de praktijk. Het was nooit l'art pour l'art. Trouwens, er schijnen op de faculteit plannen te zijn om het onderzoek te bevorderen. Ik vind dat de studenten daar ook bij ingeschakeld moeten worden.

Inleiding.

W. Driehuis is in 1943 geboren, te Utrecht. Nadat hij H.B.S.-A gedaan heeft, studeerde hij van 1961-1967 aan de universiteit van Amsterdam economie. In zijn doctoraalprogramma heeft hij Kessler, Delfgaauw en Goedhart, groot gedaan. Econometrie en economische analyse waren zijn bijvakken. Driehuis heeft van 1967 tot 1973 op het C.P.B. gewerkt. In 1972 is hij op de N.E.H. bij Prof. v.d. Beld gepromoveerd met een proefschrift getiteld: "Fluctuations and growth in a near full employment economy. A quarterly econometric analysis of the Netherlands".

Een ander punt is Uw proefschrift. Waarom heeft U juist dat onderwerp gekozen?

Het proefschrift behandelt de constructie van een kwartaalmodel voor de Nederlandse economie. Daar bestond al jaren behoefte aan. Toen ik de kans kreeg daaraan te beginnen, heb ik die kans met beide handen aangegrepen. Als dat onderzoek zich dan op een gegeven moment bevredigend ontwikkelt, zie je daar langzamenhand een proefschrift uit groeien. Zoiets komt pas later op. Bij het Planbureau wordt veel aan korte termijn planning gedaan. Vindt U het niet noodzakelijk om de aandacht meer te verleggen naar de lange termijn?

Ik heb de indruk dat het accent nu al meer komt te liggen en nog meer zal moeten komen te liggen op de midden-lange en de lange termijn problematiek. Dit is recentelijk nog eens

extra geaccentueerd door het rapport van de club van Rome. Het planbureau moet daar ook zeker actief aan deelnemen. Op het C.P.B. is men thans bezig met het maken van een zogenaamd integraal model. Een model waarin niet alleen de economische aspecten aan de orde komen, maar ook de recreatie, huisvesting, bevolkingsproblematiek, etc. Het zal ongetwijfeld nog vele jaren duren voordat er iets bruikbaar bereikt wordt, maar er moet, dacht ik, onverwijld aan verder gewerkt worden, dat gebeurt ook.

Tinbergen heeft het de laatste tijd veel gehad over een welzijnsfunctie. Denkt U dat het mogelijk is om zo'n functie te maken?

Dat vind ik een moeilijke vraag. Ik heb de literatuur, waar U op doelt, niet gelezen. Maar misschien komt het toch een beetje neer op datgene waarmee het Planbureau nu bezig is.

Denkt U dat het een goede richting is om steeds meer elementen van de maatschappij te kwantificeren, zoals Tinbergen dat doet? Ja, ik denk dat het goed is dat het gebeurt, zodat het op een gegeven moment mogelijk wordt om het interdisciplinaire karakter van de beslissingen tot hun recht te laten komen.

Maar zou U dan die kant op willen gaan dat bijvoorbeeld de

waarde van een boom gekwantificeerd wordt?

Ja, dat zal, denk ik, in zo'n integraal model vanzelf gebeuren. Zo zou je misschien woongenot, recreatiemogelijkheden en al dat soort dingen in je afwegingen moeten betrekken.

Vindt U dat geen onmogelijke opgave?

We moeten gewoon gaan proberen om daar kwantitatieve maatstaven voor te vinden.

Dat is heel erg moeilijk, maar het is een geweldige uitdaging. Maar lijkt het U niet een vrij kille wereld waarin al die gekwantificeerde grootheden min of meer beleidsbepalend zijn? Cijfers zijn nooit alléén bepalend. Als er over meer zaken cijfermatige gegevens beschikbaar komen dan kan dat alleen maar tot beter gefundeerde beslissingen leiden, maar de wereld waarin dat gebeurt, hoeft niet noodzakelijk killer te zijn dan hij nu is.

Dit was de laatste vraag, wilt U nog iets zeggen?

Tenslotte zou ik nog willen zeggen, dat ik hoop met iedereen op prettige wijze samen te werken.

OPMER

It is therefore time, at long last, for economists to abandon the term "welfare loss" in their discussions of monopolies, tariffs etc. If the term were merely ambiguous, the analysis could be narrowed and at some cost the term could be meaningfully applied. However, the phrase simply has no meaning at all.

E. Silberberg, Duality and the Many Consumer's Surpluses, American Economic Review, dec. 1972, blz. 950.

KELIJK

KORREKTIE

Naar aanleiding van een opmerking van prof. Jongman is het wenselijk, om nog eens duidelijk te maken, dat de studievershraling, die is opgetreden voor het vak IEB slechts incidenteel is geweest. Het betreffende boek van Meerhaeghe staat inmiddels weer op de lijst.

Aktiegroep Economen

verloop kreeg, met een ongekend succes voor de werkende jongeren en hun vereniging, was niet geheel in overeenstemming met de dagelijkse - wat hardere-werkelijkheid. De bedoeling van zo'n spel is, dat de deelnemers aan het denken worden gezet over dit soort problematiek en daarom was het jammer dat

Zondagmiddag de evaluatie wat in het water is gevallen. De meesten waren kennelijk (lichamelijk of geestelijk) uitgeput. Hier komen wij nog op terug in de konklusie.

In ieder geval is de sfeer gedurende het gehele weekend erg plezierig geweest, en dat wil heel wat zeggen, wanneer je 2½ dag met dertig mensen bij elkaar zit.

Konklusie

1. Het weekend heeft duidelijk stimulerend gewerkt op het thuisraken in de fakulteit. Daarom is het wenselijk dat het plaatsvindt voor de aanvang van de colleges, dus in aansluiting op de introductiedagen.
2. Om het weekend effectiever te doen zijn moet de aankondiging duidelijker zijn.
3. Het weekend moet losstaan van de werkgroepindeling.
4. Gezien de mogelijkheden, die een vormingscentrum biedt, moet de nadruk worden gelegd op de motivatie en toekomstverwachtingen en gedachtenuitwisseling. Kennismaking zou dus secundair moeten zijn.
5. De mogelijkheden voor een andere vorm van kennismaking moeten derhalve onderzocht worden.
6. De introductiedagen aan de fakulteit moeten bekort worden ten behoeve van het weekend (Heineken-excursie later in het jaar)
7. De Haaf is zowel qua ruimte als qua leiding zeer geschikt gebleken.
8. Samenvattend kan onze konklusie dan ook luiden: **VOLGEND JAAR WEER** (als dat zou kunnen.

Mirjam & Gerard.

Intree 1973 van de economische fakulteit

Het programma begon met een bijeenkomst van alle eerstejaars studenten van de G.U. in de aula aan het Spui, waar zij toegesproken werden door prof. de Froe.

De te laat uitgenodigde dr. Samkalden was hierbij niet aanwezig. De ongeveer 1500 aanstaande studenten ondernamen hierna de voetwandeling naar de Oude Mannenhuispoort, waar een chaotische toestand ontstond. Men werd er óf naar nummer, ingedeeld, óf naar studierichting. Dit laatste was het geval bij de ekonomiëstudenten, die bijeen kwamen in de kollegebanken wat stroef verliep. Men werd opgevangen door de mentor Lito Hoornweg, die zich met veel moeite door een grote massa heeft weten te werken om voor broodjes en toegangskaartjes te zorgen, een systeem dat niet bevredigend bleekt te werken en voor algemene chaos zorgde. Op deze dag waren er in de "ekonomezaal" + 30 mensen aanwezig, van de 86 die zich bij de voorinschrijving hadden aangemeld. Tot zover liep het programma van de ekonomen parallel met de rest, maar voor de volgende dagen had de ekon. fakulteit overdag een eigen programma, terwijl 's avonds met het kulturele programma kon worden meegedaan.

De tweede dag liep in vele opzichten veel beter. Men kwam in een van de zalen van het Maupoleum bijeen, terwijl er nu ongeveer 60 mensen aanwezig waren, evenals de 2 dagen erna. Eerst gaf Lito algemene voorlichting over de propedeuse studie, waarna Fred Crone, als studentlid van de fakulteitsraad, voorlichting gaf over de bestuursstructuur van de fakulteit. Ted Hervoort volgde zijn voorbeeld met een verhaal over de bestuursstructuur van de hele universiteit. Het was de bedoeling dat hij als studentenraadslid objectieve informatie gar. Hetgeen niet geheel uit de verf kwam, doordat spreker eerst 15 min. voor de bijeenkomst werd gevraagd, i.v.m. ziekte van de oorspronkelijke spreker, Adri Stam, van de daarna op het programma staande

forumdiscussie is niets terecht gekomen.

Na de pauze hield mej. Vollgraff een interessant en zeer goed overkomend verhaal over studentenvoorzieningen. dekanen en metershoge drempels. Op de 3de dag gaven achtereenvolgens de heren Knaack, Hogen-donck en Venekamp een inleiding over hun vak; stuk voor stuk interessante betogen, maar bijelkaar een zeer vermoeide 2½ uur luisteren, vol met nieuwe indrukken. Na wat geharrewar werd op deze dag ook iedereen ingedeeld in werkgroepen.

Tussen 12 en 11 heeft iedereen zich in de hal van Heineken vermaakt met een stel engelse matrozen, die zich tegoeed hadden gedaan aan het wereldberoemde produkt; waarna een rondvaart door de grachten volgde, inclusief een lunch aan boord. Er volgde in het gebouw bij een kopje koffie een welkomswoord namens Heineken, dat werd gevolgd door een verhaal van de heer Bruning over de biermarkt in Nederland, met als afsluiting hiervan een paar reclamefilmpjes. Er volgden enkelen zeer goede vragen uit het publiek, waarna een rondleiding door de produktieafdeling en de botlinghal werd gegeven. Weer terug in de ontvangstzaal stond er een glas bier klaar, tot algemeen genoegen regelmatig verwisseld werd voor een nieuw. De heer Siep maakte voor velen het glaasje bier minder smakelijk door zijn verhaal

vervolg pag. 11

Opmerkelijk

When every change in the use of resources -every reorganisation of productive activities - creates the opportunity for a further change which would not have existed otherwise, the notion of an "optimum" allocation of resources - when every particular resource makes as great or greater contribution to output in its actual use as in any alternative use - becomes a meaningless and contradictory notion.

N. Kaldor, The Irrelevance of equilibrium economics, The economic journal, december 1972 blz. 1245.

DRIE PROBLEMEN UIT DE FAKULTEIT DE MAANDELIJKSE HITLIJST

Om te beginnen zal ik een onderwerp bij de kop nemen, dat erg leeft in de universiteit en dus ook bij ons aan de fakulteit. Het gaat om de problematiek rond de kollege- en inschrijfgelden. Langs andere wegen zal u over allerlei onderdelen van de zaak, zoals de standpuntbepaling van de fakulteitsraad over het wetsontwerp-Klein reeds veel duidelijk zijn geworden. Het zal u bekend zijn, dat de f 1000,- wet nog lang niet weg is.

De regering-Den Uyl heeft bij monde van Minister van Kemenade verklaard, dat de f 1000,- wet niet uitvoerbaar is; over een alternatief bestaat echter nog geen enkele zekerheid. Gezien de druk, die VVD, DS '70 en de konfessionelen op de regering uitoefenen, is het optimisme van staatssecretaris Klein over zijn f 500,- wet wel erg groot. Het gaat hier niet alleen om het streven van grote delen van de universiteit, maar ook van andere bevolkingsgroepen, naar een progressief beleid van de regering.

Tot na de kabinetsformatie deed zich een algemeen gevoel van afwachting voelen over hetgeen er nu uit de bus zou komen. Waar stilzwijgend gehoopt werd op een vooruitstrevend beleid, bleek, dat de konfessionelen zware druk uitoefenden op de PvdA, die daarom flinke konfessies heeft gedaan. Nu komen echter de massa-akties weer opzetten over bv. de halve gratiëring van de VVDM-bestuurders, de herstructurering van de gezondheidszorg (denk aan het kongres hierover in Rotterdam vorige maand), de loonsverhogingen na een korte staking van de trambestuurders, etc. Het inzicht groeit immers in de noodzaak een tegendruk uit te oefenen op de konfessionelen; zoals voor de laatste verkiezingen massa-akties leidden tot een felle oppositie van de PvdA, hebben zij nu tot doel een progressief regeringsbeleid te realiseren. Ook in de f 1000,- zaak moet de PvdA gesteund worden in het touwtrekken door eensgezind verzet tegen de konfessionele invloed.

De posthumuskommissie

Een tweede zeer belangrijke zaak aan de fakulteit is de instelling van de zgn. Posthumuskommissie. Deze is opgericht, nadat onze fakulteit, via de Academische Raad is gevraagd,

een advies over het eerste werk van de cie. Wiegersma of Commissie Voorbereiding Herprogrammering Wetenschappelijk Onderwijs (CVHWO) te geven. De CVHWO heeft als taak van de minister, de herprogrammering van het wetenschappelijk onderwijs gekregen. Aangezien het eerste werkstuk verdacht veel lijkt op de voorstellen die Posthumus al eerder deed, is al duidelijk uit welke hoek de wind waait. Ook de Faculteitsraad beseft dit, toen zij besloot, bij het bepalen van het faculteitsstandpunt over deze zaak, niet over één nacht ijs te willen gaan. Dit resulteerde in de Posthumuskommissie, die overigens naast de Cie. Wiegersma ook andere herstructurerings-zaken moet behandelen. Ondanks de aan de fakulteit reeds lang gevoerde discussie over het feit of Posthumus al of niet is ingevoerd aan onze fakulteit, is het m.i. te hopen dat de commissie afwijzend oordeelt over de CVHWO. Het is nu nog te vroeg om te schrijven over de inhoudelijke aspecten die de Posthumuskommissie moet belichten; over bijv. de eisen die aan een wetenschappelijke opleiding moeten worden gesteld, selectie op tijdbasis, etc., zal zeker gesproken worden. Verstoken van nieuws over deze Posthumuskommissie zult U zeker niet blijven, en ik hoop dat iedereen actief zal meedoen aan de discussies over deze zaak, die voor het wetenschappelijk onderwijs van levensbelang is.

De vakgroepen

De laatste belangrijke zaak die ik in dit stukje aan de orde wil stellen is de konkretisering van de wet universitaire bestuursvorming (WUB) waarin de democratische besluitvorming aan de faculteiten is vastgelegd. Dit op systematische wijze vastleggen en aanvullen van regels die binnen de fakulteit bestaan gebeurt in het faculteitsreglement. De grootste moeilijkheden gaan zich bij de behandeling van het reglement in de faculteitsraad waarschijnlijk voordoen, rond het al of niet opnemen van studenten in vakgroepen. Deze vakgroepen zijn van zeer groot belang, omdat zij naast het jaarlijks vaststellen van het onderzoekprogramma, ook de uitvoering van het onderwijsprogramma

verzorgen. De studentenfractie in de faculteitsraad is unaniem van mening dat ook de studenten in deze vakgroep een plaats behoren te hebben. Het is immers veel effectiever bij de opstelling van het onderwijsprogramma je invloed uit te oefenen, dan pas achteraf, bijv. in de Faculteitsraad of de Onderwijskommissie, één maand vóór de aanvang van de kolleges. Je kunt tenslotte moeilijk een maand voor de aanvang van de kolleges een "slecht" programma wegstemmen, omdat die kolleges toch moeten beginnen. Een ander argument om geen studenten in vakgroepen op te nemen is, dat studenten "geen bijdrage leveren aan de werkzaamheden tot het betreffende vakgebied". De studentenfractie in de faculteitsraad is echter van mening dat de ouderwetse opvatting, dat het onderwijs een éénrichting verkeer is, heeft afgedaan, en de studenten wel degelijk een bijdrage leveren aan het onderwijs. In de werkkolleges, waar studenten door het verdiepen van hun inleidingen elkaar wat leren, is dit wel heel duidelijk. Bovendien, als studenten in vakgroepen zitting hebben, en daadwerkelijk mogen meepraten over de totstandkoming van het onderwijsprogramma, leveren daarmee meteen een bijdrage aan het werk van de vakgroep. 4 zij Over de resultaten van deze discussies, die in oktober waarschijnlijk worden gehouden, zal ik U een volgende keer uitgebreider berichten.

Ferd Crone

De welvaarts kloof in Zuid-Afrika

"I fear these elements who are progating communism in a disguised form. They advocate a reallocation of resources which amounts to a form of socialism. People should be paid in accordance to productivity".
Antwoord van de Eerste Minister van de Republiek van Zuid-Afrika op buitenlandse kritiek op de lage lonen voor de zwarte Zuid-Afrikaanse arbeiders (citaat: Guardian 25.4.'73).

Een brits dagblad, de liberale Manchester Guardian, gaf in een artikelenreeks op sensationele wijze publiciteit aan de zeer lage lonen die betaald worden aan zwarte Zuid-Afrikaanse arbeiders. Norm bij deze artikelen was de in Zuid-Afrika beruchte Poverty Datum Line (PDL), het gezinsinkomen dat minimaal nodig is voor het gemiddelde zwarte gezin om te leven. Het is een bestaansminimum in de letterlijke zin van het woord. Bevindt een gezin zich onder dit minimum, dan kan men spreken van een nood-situatie.

Een voorbeeld van de PDL ziet als volgt uit:

Voedsel	R 52,57
kleding	12,91
onderwijs	0,49
huur	10,47
belasting	0,44
reiskosten	5,86
zeep, was	2,97
kolen	3,04

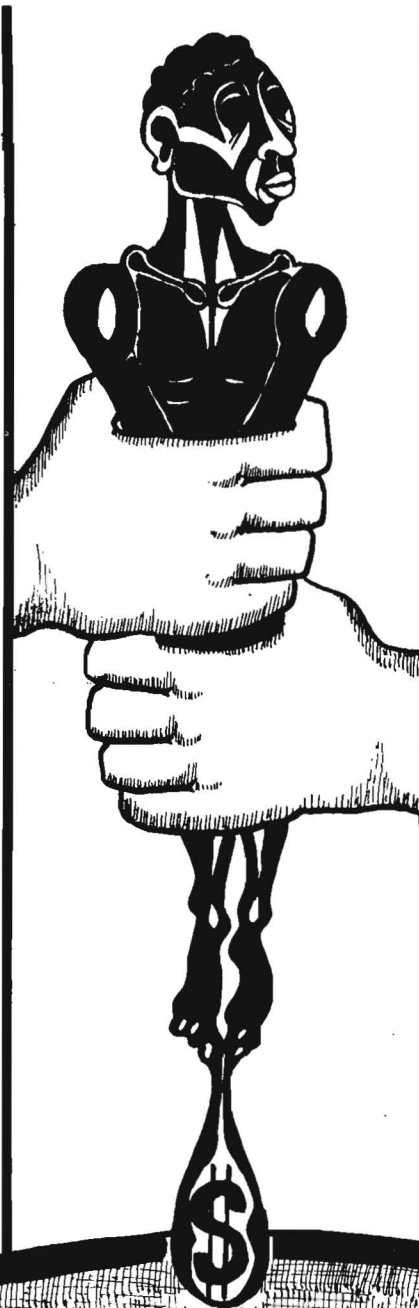
89,44 per maand,

of R 20,00 per week.

Deze PDL is berekend voor een gezin van vijf personen, wonend in Soweto, een zwart stadsge-deelte, gelegen 20 km buiten Johannesburg.

De PDL's van verschillende ste-nen wijken wat van elkaar af. van de zwarte arbeiders in Zuid-Afrika, die in de stedelijke gebieden wonen leeft 80% onder het bestaansminimum. Rekent men de zwarte mijnwerkers en de landbouwers erbij, dan haalt 50% niet eens de helft van dit minimum. De lonen voor blanke arbeiders liggen veel hoger dan die van de zwarten. Een blanke mijnwerker verdient 20 maal zoveel als zijn zwarte broeder; een blanke bouwvakker 10 keer zoveel. In de metaal ligt de verhouding op 7 maal, terwijl de loonskloof in de agrarische sector nog slechter is dan in de mijnbouw. Dit zijn kenmerken van de lonen in Zuid-Afrika. Hier is sprake van een loonstelsel waarbij geen enkel bedrijf er nog belang bij

Op een achterkamertje in H 88 heeft de Anti-Apartheids Beweging Nederland (AABN) haar hoofdkwartier. Van daaruit wordt informatie verstrekt over de toestand in Zuid-Afrika, Namibië (Zuid-West Afrika en Rhodesië. Bovendien organiseert de AABN acties om de aandacht te vestigen op de rascistische politiek, die in Zuid-Afrika wordt bedreven en die de bevolking drijft naar een steeds feller verzet. De AABN werd enkele jaren geleden opgericht. Vele studenten van onze faculteit hebben hierbij een belangrijk aandeel gehad. Dit is de reden voor Rostra geweest om de sekretaris van de AABN, Berend Schuitema- ook een ekonomiestudent en afkomstig uit Zuid-Afrika- te vragen een artikel te schrijven over de ekonomische situatie in dit land.

heeft, van de gemiddelde normen af te wijken. Zij treden zelden op als enkeling bij de vaststelling of herziening van lonen, maar plegen meestal overleg met de blanke vakbonden en/of proberen goedkeuring te krijgen van de regering. Dus een loonstelsel gekenmerkt door starheid uit concurrentie-overwegingen, waar zeer duidelijk rekening gehouden wordt met de blanke arbeiders belangen en uitsluiting van zwarte arbeiders belangen.

Een verdere starheid wordt veroorzaakt, doordat in het ekonomische leven rekening gehouden moet worden met apartheids-bepalingen, waarvan zeer essentieel de werkreserveringswetten en het bijna totaal ontbreken van technische scholing voor zwarten in 'blank' Zuid-Afrika. Dit alles vloeit voort uit de praktijk van de Apartheidsideologie die stelt dat zwarten in Zuid-Afrika alleen tijdelijke verblijvers zijn en alleen als ongeschoolde arbeiders ingezet kunnen worden. Belangrijk is het nog om de aandacht te vestigen op de vaststelling van het minimumloon door de loonwet, die betrekking heeft op die industrieën die niet onder de centrale afspraken vallen met uitzondering van landbouwers en huishoudelijk personeel. Bij de vaststelling van deze minimumlonen wordt in deze wet expliciet gesteld dat rekening gehouden moet worden met hetgeen de bedrijven kunnen betalen. In de praktijk komt het hier op neer, dat de lonen worden vastgesteld niet aan de hand van de meest rendabele bedrijven, maar aan de minst rendabele. In de wet wordt niets gezegd over de behoeften van de arbeider. De regering en de industrieële belangen werken met een loonstelsel dat zij samen opgebouwd hebben en tezamen in stand houden. Er bestaat ookeen konstante wisselwerking tussen de belangen van beide partijen waarbij de belangen van de zwarte arbeider vervolgd pag. 9

hoe gaat het met het kandidaats?

Om een antwoord te vinden op de vraag of het goed of slecht gaat met het kandidaats en om in het laatste geval tot een diagnose te komen, moet het begrip "goed" eerst nader geformuleerd worden. Omdat ruim twee en een half jaar geleden de onderwijsprogramma commissie (o.p.c.) een beschrijving heeft gegeven van de manier waarop het onderwijs in de kandidaatsfase aan onze faculteit gegeven moet worden, en deze beschrijving door de fakulteitsraad vrijwel ongewijzigd is overgenomen en tot onderwijsprogramma is verheven, lijkt het mij redelijk hiervan uit te gaan.

De uitgangspunten van de o.p.c. waren destijds dat de studie de kennis en het inzicht zou bijbrengen die voor alle studenten noodzakelijk is, dat de studie geen mogelijkheden tot specialisatie mocht bieden, dat de studenten moesten worden geoefend in het maken van papers en dat een zwaarder aksent diende te vallen op de zelfwerkzaamheid en kritiese participatie. Tenslotte moest de studieduur tot 1,1/3 jaar worden teruggebracht. (Hoewel dit niet expliciet is gezegd in het rapport van de o.p.c., is dit wel duidelijk geworden na uitlatingen van Prof. Jongman, nl. dat de o.p.c. is voortgevoerd uit de eerste nota Posthumus). Die nota verlangt dat studieprogramma's worden opgesteld om binnen 4 jaar de studie te beëindigen. Prof. v.d. Zijpp heeft in dezelfde vergadering gezegd dat ook zonder Posthumus de o.p.c. tot een totale studieduur van 4 à 4½ jaar zou zijn gekomen, waarvan 2, 1/3 jaar voor kandidaats + propedeuse. De vraag of het goed gaat met het kandidaats kan nu beantwoord worden aan de hand van de bovengenoemde doelstellingen.

De eerste pogingen daartoe zijn al ondernomen door de kandidaatsraad. Dit is de instantie die benoemd is om o.a. de nieuwe opzet van de kandidaatsstudie te evalueren. Men is begonnen met het verzamelen van het nodige materiaal. Informatiebronnen zijn de direct betrokkenen, t.w. docenten en studenten, aan wie via een enquête gevraagd zal worden (of al is gevraagd) wat hun ervaringen zijn, en het fakulteitsburo, dat veel kwantitatieve gegevens kan verschaffen. De kandidaatsraad is nog niet zo erg lang in functie (sinds maart 1973), en het materiaal is dan ook nog niet zo volledig, maar enkele voorlopige indrukken heb ik al wel. Ik geloof dat op diverse punten de werkelijkheid tegenvalt, vergeleken met de doel-

stellingen en verwachtingen van de o.p.c. In de eerste plaats zou ik de studieduur - verkorting willen noemen.

Het fakulteitsburo heeft op 15 februari en op 15 juni van dit jaar een overzicht gegeven van de tentamenresultaten en de papers. Die overzichten geven een totaalbeeld van de resultaten van de eerste groep kandidaatsstudenten nieuwe stijl na 4, resp. 5 kollegeblokken. Er blijkt nu, dat a de 115 betreffende studenten na 4 blokken gemiddeld 4½ tentamen gehaald hadden, terwijl men gemiddeld 2 maal gezakt was. Tijdens de eerste 4 blokken zijn 12 papers goedgekeurd; b dezelfde groep na 5 blokken gemiddeld ruim 5½ maal geslaagd was, waarvan 4 maal voor een verplicht vak, ruim 2 maal gezakt was, en dat nu 48 papers waren goedgekeurd. Gemiddeld slaagt men per blok dus ruim een maal voor een tentamen, hoewel men ongeveer anderhalf maal een poging waagt. Extrapolerend konkludeer ik dan dat de gemiddelde student na 7 à 8 kollegeblokken, dus na ca. 2½ jaar, z'n laatste kandidaats tentamen zal doen, een tijdsduur die nog verlengd zal worden door de verplichtingen om twee papers te schrijven. Uiteraard is dit een grove schatting, die er wel de nodige procenten naast zal liggen, maar een feit is dat de verwachtingen van de o.p.c. en fakulteitsraad er nog veel verder naast zijn. Overigens wijs ik erop dat de Aktiegroep Economie indertijd de enige was, die de moeilijkheden als gevolg van de herstrukturering heeft voorzien. Een ander punt is het schrijven van de papers. De bedoeling ervan is dat een kort literatuurvergelijkend onderzoek van ongeveer 10 pagina's wordt uitgevoerd, om het schriftelijk uitdrukkingsvermogen te verbeteren. Als regel moeten ze voor september van het eerste jaar van het kandidaats worden ingeleverd, alweer om op 1 jan. van het tweede met het doorkraal te kunnen beginnen. Door de kandidaatsraad is een enquête gehouden onder de docenten, omdat vragen waren gerezen n.a.v. de indruk dat men moeite heeft met het schrijven van papers. Daarnaast is gebleken dat de studenten de werkstukken als laatste op hun programma hebben staan en er, als ze er eenmaal mee bezig zijn, te lang over doen, althans langer dan de gestelde norm van ca. 150 uur. Hoewel het moeilijk is hiervoor een oorzaak te vinden, zonder eerst de studenten te raadplegen menen de docenten dat de opzet vaak te ambitieus is, en

dat met name een betere voorlichting gewenst is. Wellicht zijn er ook docenten en studenten die de gedachte, dat papers geen bijdrage hoeven te zijn aan de wetenschap niet zo makkelijk aanvaarden. Naast deze enquête is ook al een aantal docenten gevraagd naar een algemene indruk van de manier waarop het nieuwe kandidaats funktioneert. Hoewel dit onderzoek nog niet af is, is wel de tendens te bespeuren, dat men maar matig tevreden is met de toename van de zelfwerkzaamheid en kritiese participatie, vergeleken met het kandidaats oude stijl, terwijl dit toch een van de voornaamste doelstellingen is van de nieuwe opzet. Deze opsomming van diskrepancies tussen verwachtingen en werkelijkheid is waarschijnlijk niet volledig, terwijl ook wel punten zullen zijn te noemen waarop ze wel met elkaar in overeenstemming zijn. Hierover kan pas meer worden gezegd als de activiteiten van de kandidaatsraad verder gevorderd zijn. Mijn opinie is echter, dat het volgens de bovengenoemde omschrijving van "goed" niet zo heel best gaat met het kandidaats. De oorzaken hiervan zijn wellicht te vinden aan de kant van de werkelijkheid, d.w.z. dat de aanbevelingen van de o.p.c. niet naar behoren zijn uitgevoerd. Deels kunnen de oorzaken echter worden gevonden aan de andere kant, d.w.z. waren de uitgangspunten en verwachtingen van de o.p.c. wel juist en gerechtvaardigd. Voorzover de laatste mogelijkheid relevant is, zal dit de omschrijving van "goed" beïnvloeden. Die zal dan moeten worden herzien, totdat, en ik denk hierbij met name aan de studieduur, de verwachtingen in overeenstemming zijn gebracht met de m.i. gewenste werkelijkheid, dat er een redelijke studietermijn wordt gehanteerd, waarin echt ruimte is voor een grote zelfwerkzaamheid en kritiese participatie, gekoppeld aan een studie-inhoud, waarin ook plaats is voor vakken als marxistische ekonomie of methodologie.

Flip van Sloten
Lid kandidaatsraad

P.S. In een vorige Rostra heeft een oproep bestaan om zitting te nemen in het open kandidaatskomitee om op korte termijn mee te gaan helpen met het peilen van de mening van studenten over het nieuwe kandidaats, en die wil ik hierbij nog graag even herhalen.

¹⁾ zie: notulen fakulteitsvergadering 1-4-1971.

vervolg van pag. 7

uitgesloten en onderdrukt worden.

De lage lonen zijn dit jaar aanleiding geweest tot zeer ernstige arbeiders-onrust in de grote industrie-gebieden. In Natal ging het om 100.000 arbeiders, een ongekende grootte voor Zuid-Afrika.

De werkloosheid.

Even kritiek als de toenemende loonkloof in Zuid-Afrika is de werkloosheid onder de zwarten, en -zoals ook bij de lonen- is dit een direct voortvloeisel uit het Apartheidssysteem. Uit de cijfers van de volkstelling van 1970 heeft prof. Sadië een cijfer gesteld van 1,3 milj. werkloze zwarten. Dit komt neer op een werkloosheidscijfer van meer dan 20%. Het researchbureau van de TUCSA (vakbond voor blanke arbeiders-red.) stelde dit percentage op 17%, terwijl het officiële regeringscijfer 5% bedraagt, ofwel 300.000 arbeiders.

Het is van belang om te constateren waar de werklozen zich bevinden. Het is niet in de 'blanke' industriegebieden, zoals blijkt uit het volgende: Johannesburg: met 428.000 zw. arb. waarvan 0,92% werkloos
Pretoria : met 140.000 zw. arb. waarvan 0,90% werkloos
Port Elisabeth met 88.000 zw. arb. waarvan 4000 werkloos
Durban : met 175.000 zw. arb. waarvan 3.500 werkloos.

In de genoemde gebieden bevinden zich + 20% contractarbeiders, Als er enige werkloosheid voorkomt in die gebieden, fungeren zij als een soort buffervoorraad en zij worden direct gedeporteerd naar een thuisland. Op een dergelijke manier wordt er gewerkt met werkloosheid-als-arbeidsreserve in de thuislanden. De 300.000 werklozen van de regering bevinden zich vermoedelijk in de thuislanden. In ieder geval zijn volgens regeringscijfers 85.000 van hen ingeschreven bij arbeidsbureaus, deze kunnen van de ene op de andere dag ingezet worden. (Oost Londen b.v. kan rekenen op een dergelijke reserve van 20.000 werklozen die gevestigd zijn in een reservaat 20 km er vandaan.) De druk van werkloosheid weegt zwaar in de thuislanden. Hierbij komt nog dat volgens de Bantu Investment Corporation op de arbeidsmarkt + 88.000 arbeiders per jaar erbij komen, waarvan slechts 50.000 per jaar geplaatst kunnen worden. Dit betekent een groei in het werkloosheidscijfer van 10% per jaar. De werkelijke situatie is nog veel ernstiger dan door de regeringscijfers wordt voorgesteld.

Diepte investeringen

Werkloosheid betekent voor de zwarte arbeider een aantal harde feiten. Ten eerste verslechtert het de toestand in de thuislanden met de dag. Vervolgens, het heeft een remmend effect op de lonen en heeft er voor gezorgd (mede in overeenstemming met de Apartheidsideologie) dat de zwarte arbeiders alleen als, ongeschoold arbeider ingezet

worden. Hierdoor is een positie ontstaan waardoor het Zuid-afrikaanse bedrijfsleven erg arbeidsintensief werkt. (Nijverdal ten Cate is in Zuid-Afrika veel meer arbeidsintensief dan in Nederland). Moeten de bedrijven nu meer loon gaan betalen dan gaan de ondernemingen meer machines gebruiken en minder arbeid. Het is de angst voor deze toename van werkloosheid die Vorster en anderen er toebracht om te waarschuwen tegen 'intimidatie' van het buitenland om lonen te verhogen. Het opperhoofd van de Transkei, Kaiser Matanzima moest de vernedering doorstaan zijn Transkeise landgenoten te waarschuwen tegen de eisen van hogere lonen uit angst voor meer werkloosheid in zijn al overbevolkte "Bantustan".

De angst van Vorster en Matanzima kan in de toekomst alleen groter worden. De bedrijven zijn al begonnen met wat bij ekonomen bekend staat als "diepte investeringen", of het vervangen van arbeid door machines. Een voorbeeld en kenmerk hiervan: Verhouding geschoold/ongeschoold arbeid in Z.A.: 1:6

Verhouding geschoold/ongeschoold arbeid in Eur.: 1:1,3
Baksteenfabrieken moderniseren momenteel, waardoor voor dezelfde productie volstaan kan worden met 40 arbeiders, waar eerst 450 arbeiders voor nodig waren. Het is opvallend dat juist in die bedrijven waar de meeste onrust en verzet van de arbeiders is en waar de lonen relatief zeer laag zijn men overgaat op arbeidsbesparende machines en technieken. De stakingen in Durban waren vrijwel uitsluitend (vooral in het beginstadium) beperkt tot de havenarbeiders, tekstiel, en baksteenfabrieken. Het was juist in die bedrijven waar de meest schandalige arbeidsvoorwaarden door de stakingen aan het licht kwamen. (Apriluitgave van Management).

Inflatie

Lage lonen en werkloosheid betekenen een teistering voor het bestaan van een zwarte Zuidafrikaan. Er komt een derde dimensie bij, nl. de inflatie. De verhoging van de zwarte lonen bedraagt dit jaar maximaal 15%. Meestal zijn de verhogingen de eerste sinds vele jaren. Er is in het algemeen gedurende de afgelopen jaren sprake geweest van een reële verslechtering. Dit jaar moeten deze verhogingen al een inflatie inlopen van gemiddeld 20% op die goederen die voor het zwarte gezin van essentieel belang zijn.

Blanke vakbonden zijn wel in staat om op te komen om de blanke belangen te verdedigen tegen de erosieve uitwerking van de inflatie en werkloosheid. Onder blanken bestaat er praktisch geen werkloosheid. Het bedraagt misschien 0,4%. Terwijl de zwarte lonen stagneerden in 1971 en 1972 kregen de blanken gemiddeld voor 1971 een verhoging van 9%, en voor 1972 11%. In 1973 zal het vermoedelijk veel meer bedragen. Wat dit be-

tekent voor de zwarten ligt voor de hand. Iedere ekonoom weet dat een verhoging in lonen niets zegt, tenzij dit betekent een vergroting in een aandeel van het nationaal produkt. Uiteindelijk gaat het immers om de verdeling van de koek. Nu is voor 1971 en 1972 al geconstateerd dat de welvaarts-kloof tussen blank en zwart is toegenomen, en de Financial Mail voorspelde dat dit ook het geval zal zijn voor 1973. De zwarten worden niet alleen de dupe vanwege de machtspositie van de kapitaalbezitters, maar ook nog eens vanwege de machtspositie van de blanke arbeider. Nadat die twee hun deel genomen hebben, blijft er minder over voor de zwarten. Het volgende voorbeeld wijst hoe dit in elkaar zit. De Winsten van de goudmijnen waren in 1972 zes maal zo groot als het totaal van de aan de zwarten uitbetaalde lonen. Zwarten verdienen gemiddeld 25 rand per maand. De blanken vragen momenteel een verhoging van 80 rand per maand, of 20% op een gemiddeld loon van 400 rand per maand. Hun verhoging opzich is al bijna 4 keer zo groot als het loon van de zwarten.

Dergelijke toestanden komen, zij het in een andere variatie, voor in de overige sectoren van de economie.

De hongerlonen in Zuid-Afrika zijn een crisisverschijnsel dat niet losgezien kan worden van de crisis in de apartheid zelf. Dit systeem draait zichzelf vast. En het regime zelf graaft zich in voor een confrontatie. De minister van defensie heeft in het parlement tijdens de begroting verklaard, dat Zuid-Afrika in een staat van oorlog verkeert, al is het zo, zei hij, voorlopig alleen een "lage profiel" confrontatie (Times 11.4.73). Stakingen in Zuid-Afrika onder de zwarte arbeiders beginnen vaak met het stelsel van looneisen, die dan uitlopen op het stellen van politieke eisen, waarbij verzet tegen onder andere de pacenwetten, het contract arbeidssysteem en dergelijke gepleegd wordt. Zij zijn een integraal deel van de bevrijdingsstrijd.

Berend Schuitema.

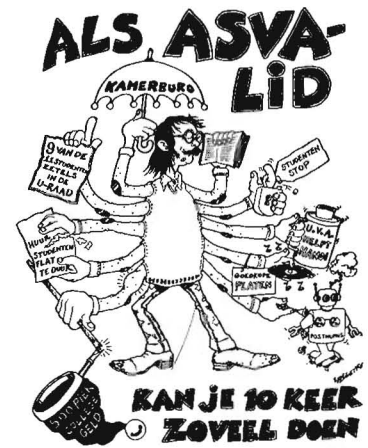
DUREX

the best there is...

Bestel een Durex shirt of sticker.

T-shirts met Durex opdruk in kleuren op de borst; maten: small, medium, large en extra large; prijs f 7.50.
Durex sticker in hippe kleuren; prijs f 1.50.
Bestellen per postgiro 161275, LRC-Nederland N.V., Industrieweg 15, Leerdam, met duidelijke vermelding van het gewenste.

WORD LID VAN DE ASVA, Jouw Vakbond.

De ASVA is een vakbond van studenten. Zij voert acties voor verbetering van de studie- en studentenvoorzieningen en tegen elke aantasting van het recht op gratis onderwijs. Deze acties worden gevoerd, zowel binnen de raden en door overleg (met regeringsinstanties, parlementariërs enz.) als op straat en in de universiteitsgebouwen (demonstraties, meetings enz.). De ASVA wacht geen slechte regeringsmaatregelen af, om er vervolgens haar verontwaardiging over uit te spreken; onder de studenten organiseert zij de strijd, die nodig is om verslechteringen tegen te houden en om de huidige regering te steunen in haar streven een progressief beleid te voeren. De ASVA werkt hiervoor samen met andere bevolkingsgroepen en onderwijssectoren, waarvan de belangen parallel lopen aan die der studenten; onze regering is ook de hunne. De ASVA is niet alleen op centraal nivo actief; zij roert zich ook in de faculteiten. Zo trad vorig jaar aan onze faculteit de Aktiegroep Economen op tegen de selectieverscherping in de propedeuse, had zij een belangrijk aandeel in de voorbereiding van de lezingencyclus marxistische economie en bewerkstelligde zij afgifte van boycotbriefjes voor de kinderbijslag. De ASVA beschikt voorts over een uitgebreid service-apparaat (kamerbureau, reducties, studair, CJP, enz.). Bovendien onderneemt zij sinds vorig jaar ook culturele en recreatieve activiteiten (forums, feesten enz.). Daarom wordt lid van de ASVA, opdat deze haar vakbondsverplichtingen zo goed mogelijk kan vervullen. Kontributie: f 22.50

Verdere inlichtingen:
-Asva-kantoor Weesperstr. 51, tel. 225771 (postgiro 108410, gemeentegiro A 2599);
-Aktiegroep Economen, Jodenbreestraat 23, Kamer 2163, tel. 525-4122.

Aktiegroep Economen.

vervolg van pag. 5

De 4de dag begon al 's-ochtends vroeg met een inleiding bedrijfs-economie door prof. Ankum, gevolgd door dr. de Jong met een zeer boeiend betoog over multinationals in verband met het op het programma staande bezoek aan Heineken. Voor een aantal ging de vermoeidheid door de vele nieuwe indrukken van de voorafgaande dagen een rol spelen, zodat het voor hen vrij moeilijk was het betoog te volgen.

over "Heineken in de wereld" waarin bewezen werd hoe goed Heineken wel is in de wereld. Voor de meesten bleek dit een anti-reklame voor de specialisatie bedrijfseconomie te zijn; sommigen typeerden het als een echte afknapper. Last but not least sprak drs. Melcherts over de positie van de ekonomen bij Heineken. Drs. Melcherts sprak het meeste aan bij de studenten, al was iedereen blij

toen men na de vermoeide introductie dagen verzadigd(?) in de bus kon stappen, dan wel naar huis kon gaan. Met de bus reisden ongeveer 20 personen af naar het vormingscentrum de Haaf in Bergen (N.H.).

De algemene mening was dat de 3 introductie dagen van de faculteit best bekort kunnen worden tot 2, door het inkorten van de betogen; en verder dat Heineken best later in het jaar gehouden zou kunnen worden, om de gelgenheid te hebben het weekend op de Haaf uit te breiden.

Erika en Barend.

mededeling

Rostra is een fakulteitsblad, waarin iedereen een bijdrage kan leveren. Wie een stuk wil schrijven, krijgt hiervoor volop gelegenheid.

Kopij in te leveren voor de 10de van elke maand op kamer 2167.

P O P
M E R
K E L
J U K

Een professor die niet kan beminnen, is een gevaar voor de mensheid, evenals een koopman die niet kan lezen of een museumdirecteur die, als hij praat, wazig staat te dazen als een onervaren en gefrusteerde kanaap.

J.J. Klant, Spelers lachen niet daverend, Tirade, nr.35/6 (nov./dec. '59) blz. 359.

OCHTENDBLAD VOOR KRITISCHE MENSEN;

Elke dag financieel economisch nieuws.

Trouwens, in 1972 won de VOLKSKRANT daarvoor de prijs van de Nederlandse Dagblad Pers.

de Volkskrant

BON

Uitknippen en in open envelop opzenden aan DE VOLKSKRANT, Antwoordnummer 2277 Amsterdam. Geen postzegel plakken.

Hierbij mijn opgave voor:

kwartaalabonnement f 29,30

jaarabonnement f113,45

(tussentijdse prijswijzigingen voorbehouden.)

Naam

Adres

Woonplaats

Tel.

Datum van ingang

Giro

Handtekening.

EKONOMEN

**ONDER EEN DAK MET
uw instituut/collegezalen
vindt u een grote sortering
boeken op economisch gebied**

BRINKMAN'S

boekhandel

2^e ETAGE

kamer 2386..2388

Burg. Tellegenhuis

Jodenbreestraat 23

Tel. 525 4024